

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

116 Allah'ı, peygamberlerini, Allah'a imanın gerektirdiği esasları inkârda ısrar edenlerin, kâfirlerin, ne malları ne evlâtları, Allah'tan gelecek bir şeyi, hiçbir cezayı asla engelleyemeyecektir. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalırlar.

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

117 Onların bu dünya hayatında harcadıkları, kendilerine, birbirlerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinlerini vurup da mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgara benzer. Onlara Allah asla zulmetmiyor. Fakat onlar, kendilerine, birbirlerine yazık ediyorlar, zulmediyorlar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

118 Ey iman nimetine kavuşanlar, kendi dışı-nızdaki-lerden müsteşar, danışman, sırlarınıza vâkıf olacak çalışma arkadaşı edinmeyin. Onlar, size fenalık etmekten, ortalık bulandırmaktan, bozgunculuk etmekten geri kalmazlar. Hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Kin ve düşmanlıkları ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinde gizledikleri düşmanlıkları ise, daha fazladır. Aklınızı kullanırsanız eğer, size karşı azılı düşman olduklarının delillerini açıkladığımızı anlıyacaksınız.

هَآ أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَنْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

119 İşte siz öyle iyi insanlarsınız ki, onlar sizi sevmekle siz onları seversiniz. Onlar sizin kitabınızı inkâr ederken siz kitapların hepsine iman edersiniz. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman, sözde:

“- İman ettik” derler. Kendi takımlarıyla başbaşa kaldıkları zaman size olan kinlerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. Sen:

“- Kininizle geberin. Allah kalplerinizdeki kinlerinizi biliyor” de.

إِنْ تَمَسَسْنَكُمْ حَسَنَةً تَسْؤُهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

120 Size bir iyilik dokunursa, bu onları kahreder. Başınıza bir belâ gelirse buna da sevinirler. Eğer sabredererek mücadeleye devam eder, kararlılık gösterir, Allah'a sığınır, emirlerine yapışır, günahlardan arınıp, azaptan korunursanız, kulluk ve sorumluluk şuuruyla özgürce şahsiyetlerinizi geliştirir, dinî ve sosyal görevlerinizin bilincinde olursanız, onların sinsi kötülük planları, örtülü savaş taktikleri, size hiçbir şekilde zarar veremez. Allah onların işledikleri amelleri ilmiyle, kudretiyle ab-luka altına almıştır.

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

★ **121** Hani sen, sabah erkenden mü'minleri savaş mevzilerine yerleştirip savaş düzenine koymak için ailenden ayrılmıştın. Allah konuştuklarınızı işitiyor, yaptıklarınızı biliyordu.